

## Naléhání bolavých duší

Iveta Bartošová

Vím, jak prázdnou drásá.  
Vím, jak tíží pád.  
Znám sled výher-ztrát.

Vím, když člověk se spálí,  
sám musí vstát,  
vstát.

S každým pádem  
před tvář dáme mříž.  
A tím pádem  
těžší je náš kříž.  
Žádnéj pláč,  
žádnéj splín,  
jít dál..  
Špatnejm dnům  
musíš říct:bye

Vím, když duše strádá,  
snáz přivábí pád.  
Sám, člověk je sám, tak sám..

Prázdnem krouží,  
ze dna zkouší vstát.  
Bloudí pouští  
v bludném, smutném já.

Naléhání  
z útrob duše zní:  
Spal už v sobě všechno špatný, zlý.  
Spal ty mosty, co ti nedaj spát.  
A pak můžeš  
znovu sám vstát.

Vstát, třeba i vzlétnout..